

Ο Απόστολος Ανδρέας, από ψαράς σε αλιέας ψυχών

[Ορθοδοξία](#) / [Καινή Διαθήκη](#)

[Αρχιμανδρίτης Παύλος Δημητρακόπουλος, Θεολόγος -Συγγραφέας Πρ. Ιερού Ναού Τιμίου Σταυρού Πειραιώς](#)

Ο Ανδρέας, αδελφός του Πέτρου, καταγόταν από την πόλη Βηθσαϊδά και ήταν ψαράς στο επάγγελμα, όπως και ο αδελφός του. Όταν ο Πρόδρομος εμφανίστηκε στο δημόσιο κήρυγμά του, ο Ανδρέας προσκολλήθηκε σ' αυτόν και έγινε μαθητής του μαζί με τον Πέτρο. Αυτός πρώτος, (εξ' ου και πρωτόκλητος), με τον Ιωάννη αξιώνεται να έχει την πρώτη γνωριμία και συνομιλία με τον Ιησού, προτού ακόμη αυτός αρχίσει το δημόσιο έργο του στη Γαλιλαία, ενώ δηλαδή βρισκόταν στα περίχωρα του Ιορδάνη. Η πρώτη αυτή γνωριμία εντυπωσίασε τόσο βαθιά τον Ανδρέα, ώστε στη συνέχεια έσπευσε αμέσως να γνωστοποιήσει το γεγονός στον Πέτρο και να τον φέρει στον Ιησού.

Όταν αργότερα ο Ιησούς ήλθε στη Γαλιλαία και κάλεσε τα δύο αδέρφια να τον ακολουθήσουν, αυτοί οριστικά πλέον τον ακολούθησαν, αφού εγκατέλειψαν τα πάντα. Από τότε ο Ανδρέας γίνεται πιστός μαθητής του Χριστού και

συγκαταλέγεται στην πρώτη τετράδα των δώδεκα μαθητών. Η παρουσία του και ο ρόλος του γίνεται εμφανής σε δύο περιπτώσεις: α) στο θαύμα του χορτασμού των πεντακισχιλίων, όταν παίρνει το λόγο για να πει, ότι υπάρχουν μόνο πέντε ψωμιά και δύο ψάρια διαθέσιμα, τα οποία είναι αδύνατον να επαρκέσουν για τόσο πολύ λαό, β) όταν κάποιοι Έλληνες προσήλυτοι ζήτησαν να δουν τον Ιησού, τότε παρενέβησαν ο Ανδρέας με τον Φίλιππο για να διευκολύνουν την πρόσβασή τους προς Αυτόν. Μετά την ανάσταση ο Ανδρέας είναι παρών και αυτόπτης μάρτυρας του αναστάντος Χριστού σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες γίνεται λόγος στην Καινή Διαθήκη για τις εμφανίσεις του αναστάντος στους μαθητές, όπως επίσης και της αναλήψεώς του στο όρος των Ελαιών. Είναι παρών κατά την ημέρα της Πεντηκοστής και δέχεται την επιφοίτηση του αγίου Πνεύματος μαζί με όλους τους μαθητές, όπως επίσης αργότερα το 49 μ.Χ. στην Αποστολική Σύνοδο των Ιεροσολύμων.

Για την παραπέρα ιεραποστολική δράση του αποστόλου Ανδρέα τίποτε δε γνωρίζουμε από την Καινή Διαθήκη. Από την Παράδοση πληροφορούμαστε, ότι ο Ανδρέας εκήρυξε μαζί με τον Πέτρο και άλλους μαθητές στη Σινώπη του Ευξείνου Πόντου, τόσο προς τους Ιουδαίους όσο και προς τους εθνικούς. Το κήρυγμά του καρποφόρησε παρά τις δυσκολίες και τους πρώτους πενιχρούς καρπούς. Από την Σινώπη ο Ανδρέας μαζί με τον Ματθία και άλλους μαθητές πήγαν στη Σαμψούντα, όπου ίδρυσαν Εκκλησία. Αφού περιόδευσε τον Πόντο, την Ιβηρία και τη χώρα των Πάρθων, επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα. Στη δεύτερη περιοδεία του μέσω της Αντιοχείας πήγε στην Έφεσο, την Λαοδικεία της Φρυγίας, την Οδυσσούπολη της

Μυσίας, την Νίκαια της Βιθυνίας, την Νικομήδεια, την Χαλκηδόνα, την Άμαστρο, για να καταλήξει και πάλι στη Σινώπη.

Αργότερα επισκέφθηκε τη Σαμψούντα και Τραπεζούντα, τους Αλανούς, Ζηκχούς, Βοσπορινούς και Χερσονήτες, για να επιστρέψει ακόμη μία φορά στη Σινώπη. Στη συνέχεια πέρασε από το Βυζάντιο, την Ηράκλειά τής Θράκης, την Σκυθία, την Μακεδονία και την Πελοπόννησο, με τελικό σταθμό την Πάτρα. Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νικηφόρος, (8ος αιώνας μ.Χ.), όπως και άλλοι μεταγενέστεροι συγγραφείς γράφει, ότι ο Ανδρέας εκήρυξε στο Βυζάντιο, ίδρυσε ναό στην Αργυρούπολη και χειροτόνησε επίσκοπο τον Στάχυ. Επομένως το Βυζάντιο δεν έμεινε έξω από τη δράση του Ανδρέα, γι' αυτό και η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως δικαίως θεωρεί ως ιδρυτή της τον Πρωτόκλητο και η 30η Νοεμβρίου θεωρείται ως η θρονική εορτή του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το κήρυγμα του αποστόλου και τα θαύματά του στην Πάτρα είχαν θαυμαστούς καρπούς. Με ορμητήριο την Πάτρα ο Ανδρέας εκήρυξε σε όλη την Αχαΐα, την εποχή που ήταν ανθύπατοι ο Λέσβιος και ο διάδοχός του Αιγεάτης. Τον Λέσβιο πέτυχε να τον προσελκύσει στο Χριστό όπως και τη σύζυγό του Αιγεάτη Μαξιμίλλα. Μαρτύρησε στην Πάτρα με σταυρικό θάνατο πιθανώς την εποχή του διωγμού του Νέρωνα.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](https://bit.ly/3Vy02za)

<https://bit.ly/3Vy02za>